

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА
Број: 010-01-00599/2011-01
Дана: 19.10.2011.године
Београд

Високи савет судства, у поступку преиспитивања одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности по приговору **В.Љ.** из **Сомбора**, у смислу одредбе члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама („Службени гласник РС“ бр. 101/2010) и члана 29 Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састав Високог савета судства о престанку судијске дужности, на седници Високог савета судства дана 19.октобра 2011.године донео је следећу

О Д Л У К У

ОДБИЈА СЕ приговор **В.Љ.** из **Сомбора** изјављен против одлуке о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства број 06-00-37/2009-01 од 25.12.2009. године и одлука **СЕ ПОТВРЂУЈЕ**.

О б р а з л о ж е њ е

В.Љ. је до престанка судијске дужности обављала судијску дужност у Окружном суду у Сомбору, истовремено вршила и дужност председника суда, а пријаву за избор поднела је за Виши суд у Сомбору и Апелациони суд у Новом Саду.

Одлуком Високог савета судства од 16.12.2009.године подносилац приговора није изабрана за судију у судове за које је поднела пријаву за избор.

Против те Одлуке подносилац приговора је дана 16.01.2010.године изјавила Уставну жалбу Уставном суду Србије, а из разлога: пропуштања да јој се достави обавештење о постојању разлога за сумњу у њену стручност, достојност и оспособљеност; да јој се омогући увид у доказе како у погледу сумње у њену стручност, оспособљеност и достојност, тако и у погледу изабраних; да јој се омогући да се изјасни о чињеницама и разлозима; да јој се достави одлука са разлозима; због пропуштања да јој се на изричит захтев доставе податци на којима је заснована одлука, што су подаци који су коришћени приликом предузимања радњи проглашени службеном тајном, да су употребљавани

подаци о личности противно Уставу и закону, као и да јој је давањем изјава у јавност повређено лично и професионално достојанство.

Наводи да је испуњавала све услове за избор на судијску функцију, да њени резултати не изазивају сумњу у погледу стручности јер је у периоду 2006.-2008.година имала само једну укинуту одлуку, да је имала остварење оријентационе норме и то 2006.године 203%, 2007.године 235% и 2008.године 211%, да је поред тога по властитом захтеву била упућена на рад у Општински суд у Оџацима у периоду 10.04.2006.године до 10.04.2007.године, а да је упоредо обављала и своје дужности као председник Округног суда у Сомбору у решавању другостепених кривичних предмета, да је у Оџацима решавала целокупан прилив истражних предмета, а по броју решених предмета у тих годину дана – 235 предмета, испунила једногодишњу норму судије. Уз то је у 2008.години радила и као испомоћ Округном суду у Новом Пазару, а ту решила двомесечну норму, па да из свега проистиче да је судијску дужност обављала изузетно успешно и поред редовних послова као председник суда, а и резултати рада суда указују на њену стручност и оспособљеност, у том смислу се и позива на годишње извештаје суда, а да оцену о њеном раду може дати и тадашњи председник Врховног суда Србије В.П.Ш.

Приговара процедури избора, елаборира питање сталности судијске функције, приговара саставу у којем је радио први сазив ВСС, независности Првог састава ВСС и појединих чланова, те да јој је било ускраћено право на правично суђење, па предлаже да се уставна жалба усвоји, констатују извршене повреде Уставом гарантованих права, да јој није престала судијска дужност, а Високом савету наложи да у поновљеном поступку уз гарантовање свих права поново одлучи о њеној пријави.

Одлуком Високог савета судства број 06-00-37/2009-01 од 25.децембра 2009.године констатован је престанак судијске дужности подносиоцу приговора закључно са 31.12.2009.године а у смислу одредбе члана 101 став 1 Закона о судијама (Сл.гласник РС бр.116/2008). У одлуци је као разлог за престанак судијске дужности констатовано да подносилац приговора није испунио критеријуме прописане Одлуком о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова (Сл.гласник РС бр.49/2009).

Против те одлуке изјављује жалбу Уставном суду, а из разлога битне повреде одредаба поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права, повреде уставних права и права гарантованих Европском конвенцијом. У жалби истиче да је на сталној судијској дужности од 07.10.1985.године, па како се налази на сталној судијској дужности сматра да испуњава све критеријуме и да је требао да буде изабрана за судију. Дато образложење сматра паушалним, те да не садржи конкретизоване разлоге. Од битних повреда истиче да је Високи савет судства одлучивао у некомплетном саставу, а да је као такав и конституисан и да стога није ни могао да одлучује, па ни каснијим избором осталих чланова, потом да је озбиљно доведено у питање пристрасност појединих чланова ВСС, јер су у спроведеном поступку учествовали као кандидати и њихови блиски сродници, или пак лица са којима су била у било каквом пословном односу, да су седнице за јавност биле затворене, да је ВСС није обавестио о постојању сумње у испуњеност критеријума, нити јој је омогућено да се о разлозима за сумњу изјасни, да је одлука необразложено, односно да не садржи јасне, конкретне и

индивидуализоване разлоге, да приликом одлучивања ВСС није имао никакве друге податке сем пријаве и статистичке податке о раду подносиоца пријаве, да оспорена одлука не садржи поуку о правном леку. У погледу погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања указује да Одлука о критеријумима и мерилима не садржи вредносну скалу као јасно мерљива мерила, да приликом одлучивања ВСС није имао у виду ефективно радно време судије, да се не види на који начин је цењена основаност притужби, да није прибављено мишљење седнице свих судија суда у којем је радио нити непосредно вишег суда, а што је била обавеза, а указује на низ повреда права гарантованих Уставом. Предлаже усвајање жалбе и поништавање побијане одлуке.

Први састав Високог савета судства подносиоцу приговора није доставио образложену одлуку.

Одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) прописано је да ће стални састав Високог савета судства преиспитати одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности судија из члана 101 став 1 Закона о судијама, у складу са критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности, које ће донети стални састав Високог савета судства, док је у ставу 3 прописано да жалбе, односно уставне жалбе се сматрају приговорима на одлуку Високог савета судства, односно у смислу одредбе става 4 да о приговору одлучује стални састав Високог савета судства.

У смислу одредбе члана 5 став 1, 3, 4 и 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама, стални састав Високог савета судства је дана 23.05.2011.године донео Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности, а у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 тих Правила је прописано да Високи савет судства утврђује чињенице да подносилац приговора не испуњава неки од критеријума, док чланом 8 Правила прописано је да је задатак Комисије Високог савета судства да спроведе поступак утврђивања чињеница и разговора са подносиоцем приговора, а које право је подносиоцу приговора гарантовано чланом 5 став 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Комисија Високог савета судства је спровела поступак утврђивања чињеница. Подносилац приговора је и усмено пред Комисијом изложио своје наводе на рочишту одржаном дана 03.10.2011.године, па је Комисија на основу Извештај о раду Т2 и Т1 обрасца Окружног суда у Сомбору, извештаја Вишег суда у Сомбору број Су V 34/2011-1 од 08.07.2011.године, навода подносиоца приговора утврдила чињенице на основу којих је Високи савет судства одлучио о приговору.

У изјави пред Комисијом Високог савета судства подносилац приговора, остаје при наводима из уставне жалбе и жалбе уставном суду, а како није добила образложену одлуку, не зна шта јој се ставља на терет. Одлуку од 25.12.2009.године сматра неодрживом, јер не поседује образложење ни разлоге за доношење такве одлуке, а прибављен извештај од Вишег суда у Сомбору сматра неприменљивим, јер је прибављен накнадно. Указује да је била председник суда, али да је радила и као сваки други судија, поред Кж материје у којој је радила, радила је и у 2006.години као судија Општинског суда у Оџацима, а и као испомоћ Окружном суду у Новом Пазару, па да су њени резултати

бољи од судија који су изабрани за судије. У вези прибављеног извештаја истиче да је од неких 900 предмета у којима је поступала и доносила одлуке само у 10 предмета дошло до прекорачења рока у изради одлука, али да се ради о сложеним предметима, но и поред тога када се узме датум пријема предмета у суду и датум експедиције одлуке, као ефективног времена у којем је поступак трајао пред другостепеним судом утврђује се да је исти трајао неколико месеци и да у том смислу треба посматрати и право на суђење у разумном року, а не само кроз време израде одлуке. Поред тога указује да на трајање поступка утиче и рад писарнице како у погледу експедиције одлуке, тако и у погледу развођења предмета, па се стога ни ти подаци не могу узети као тачни.

Комисија је утврдила следеће чињенице:

У посматраном периоду 2006.-2008.године подносилац приговора је вршила судијску дужност као судија Окужног суда у Сомбору, истовремено вршила и дужност председника суда и према извештају суда остварила је следеће резултате:

2006.године

Кио 20 предмета решених 15, Кри+Крм+Кри-пов+Кр 16 сви решени, Кв предмета у раду 7 сви решени.

К предмета у раду 1 решен, одлука израђена након 60 дана, 3 одлуке разматране по жалби 2 потврђене 1 преиначена.

Кж предмета у раду 274 решено 256, 15 одлука израђених у року до 60 дана, 6 одлука након 60 дана.

Укупно остварење норме 203%.

2007.године

Кио 9 предмета сви решени, Кри+Крм+Кри-пов+Кр 8 сви решени, К 1 предмет решен.

Кж предмета у раду 311 решено 306, 2 одлуке израђене у року након 60 дана, 1 по ванредном правном леку укинута.

Укупно остварење норме 235%.

2008.године

Кри+Крм+Кри-пов+Кр предмета у раду 15 сви решени.

Кж предмета у раду 354 решено 343, 8 одлука израђено у року до 60 дана, 4 одлуке израђене у року након 60 дана, 1 по ванредном правном леку потврђена.

Укупно остварење норме 211%.

На основу извештаја Вишег суда у Сомбору утврђено је време израде одлука преко прописаног рока, као и просек прекорачења на одељењу, па је у 2006.години просечан број одлука израђених у року од 30 до 60 дана био 37 одлука, подносилац приговора 15, а у року преко 60 дана 12,5, а подносилац приговора 6, док је у 2008.години просечан број одлука израђених у року од 30 до 60 дана био 6 одлука, а подносилац приговора је имала 8, док је након 60 дана просечан број био 2,5, а подносилац приговора је имала 4 одлуке.

Одлуке у којима је одлука израђена након рока од 60 дана, су:

1. Кж.144/2006. Предмет примљен у суду дана 05.04.2006.године, предмет извећан дана 06.07.2006.године, одлука експедована 16.11.2006.године;

2. Кж.181/2006. Предмет примљен у суду дана 09.05.2006.године, предмет извећан дана 06.07.2006.године, одлука експедована 27.11.2006.године;
3. Кж.281/2006. Предмет примљен у суду дана 17.07.2006.године, предмет извећан дана 20.10.2006.године, одлука експедована 28.12.2006.године;
4. Кж.311/2006. Предмет примљен у суду дана 17.08.2006.године, предмет извећан дана 20.10.2006.године, одлука експедована 24.01.2007.године;
5. Кж.387/2006. Предмет примљен у суду дана 29.09.2006.године, предмет извећан дана 27.10.2006.године, одлука експедована 24.01.2007.године;
6. Кж.229/2006. Предмет примљен у суду дана 09.06.2006.године, предмет извећан дана 15.09.2006.године, одлука експедована 16.11.2006.године;
7. Кж.156/2008. Предмет примљен у суду дана 13.03.2008.године, предмет извећан дана 22.04.2008.године, одлука експедована 14.07.2008.године;
8. Кж.159/2008. Предмет примљен у суду дана 14.03.2008.године, предмет извећан дана 03.04.2008.године, одлука експедована 10.07.2008.године;
9. Кж.172/2008. Предмет примљен у суду дана 20.03.2008.године, предмет извећан дана 22.04.2008.године, одлука експедована 04.07.2008.године;
10. Кж.184/2008. Предмет примљен у суду дана 03.04.2008.године, предмет извећан дана 13.05.2008.године, одлука експедована 26.09.2008.године;

На основу ових чињеница Комисија Високог савета судства је предложила да се приговор В.Љ. усвоји, обзиром да из изнетих резултата рада не постоји сумња у испуњеност критеријума стручности и оспособљености дефинисаних одредбама члана 5 и 6 Правила, док у погледу сумње у испуњеност критеријума достојности нису утврђене чињенице

Високи савет судства је поред утврђених чињеница у смислу одредбе члана 3 став 3 алинеја 4 Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности, утврдио и чињенице којима је доведена у сумњу испуњеност критеријума достојности подносиоца приговора за вршење судијске функције, док је и поред мишљења Комисије изнетог у предлогу у погледу постојања сумње у испуњеност критеријума оспособљености, нашао да иста постоји.

У време одлучивања о поднетим пријавама за избор судија, подносилац приговора била је тужена у предмету који се водио пред Општинским судом у Суботици под бројем П.2432/08 (касније број П.9/11), а ради утврђивања очинства покојног С.С. из Сомбора, по тужби ради утврђења И.М. из Сомбора. Виши суд у Суботици у пресуди П2. 9/11 је констатовао „као неприхватљиве наводе тужене из којих произилази сумња у мишљење стручњака Биолошког факултета у Београду“, а такође „и суд цени да су такви наводи срачунати на одуговлачење поступка“. Све ово је констатовано на страни 10. Надаље, на страни 11. исте пресуде првостепени суд констатује „због чега је неразумљив став тужене из њеног поднеска од 06.05.2011. године о непрецизности одговора Биолошког факултета, јер говори о биолошком сродству полубрата и полусестре, без нагласака да ли по оцу или по мајци“ На истој страни суд констатује да је „однос тужене према компетентности вештака доктора Т.Ш.

према становишту суда неприхватљив.“ На истој страни суд објашњава из којих разлога је однос тужене према компетентности вештака неприхватљив и наводи да суд није имао никаквог разлога да посумња у његову стручност имајући у виду његово академско звање, а то је да је доктор медицинских наука, специјалиста за судску медицину, те да је у области форензике одбранио докторску дисертацију чија тема је била Реконструкција лица на основу костију лобање као средство идентификације. На 12. страни исте пресуде суд констатује да је „имао у виду све тешкоће са којима се вештак суочио приликом вештачења, с обзиром на недостатак више фотографија, али и ову околност цени на терет тужене која у поступку није сарађивала“.

Суд није прихватио ни примедбе В.Љ. у погледу могућности вештака да вештачи, а њене примедбе су се сводиле на то да је вештак осуђиван по пресуди Општинског суда у Новом Саду од 07.06.2007. године, којом му је изречена заштитна мера забране бављења делатношћу. Суд утврђује да вештаку оваква заштитна мера бављења вештачењем није изречена и одбија овакве примедбе тужене као неосноване. Првостепени суд у својој одлуци на 12 страни наводи да је тужена у том поступку –

В.Љ. поднела Уставном суду Србије иницијативу за оцену уставности одредбе члана 361. Породичног закона („Службени гласник РС“ бр. 18/2005) налазећи да је та одредба у супротности са Уставном Републике Србије. Уставни суд је својим решењем У.13/2009 од 27.07.2009. године донео решење о не прихватању иницијативе за покретање поступка за утврђивање не уставности одредбе члана 361. Породичног закона. Наведено је да је одредбом члана 361. Породичног закона предвиђено да ће се рокови за подизање тужби које предвиђа Породични закон примењивати на све случајеве у којима рокови нису текли по одредбама тог Закона. Уставни суд је оценио да ова одредба нема повратно дејство у смислу члана 197. став 2. Устава и да не нарушава правну сигурност грађана и да би повратно дејство постојало уколико би се односило на права и правне односе који су створени и окончани раније пре његовог ступања на снагу. Полазећи од напред наведене одлуке Уставног суда првостепени суд је извео закључак о неоснованости приговора тужене да би тужитељ рођен 29.06.1972. године био преклудирани у свом праву да зна своје порекло.

Апелациони суд у Новом Саду је пресудом Гж. 568/11 од 21.09.2011. године наведену одлуку потврдио изузев у делу где је одлучено о трошковима парничног поступка где је побијана одлука преиначена.

Из напред наведеног произилази да је у наведеном првостепеном поступку подносилац приговора као тужена опструирала поступак, износила неосноване примедбе које су биле посебно неумерене према вештаку Т.Ш.

Високи савет судства је поред признања права подносиоцу приговора да такве примедбе током поступка износи нашао да судија и у таквим споровима мора поступати достојанствено, јер само неговањем ове особине личности судије се може говорити с поштовањем и само на тај начин доприноси стварању позитивне слике и о себи и о судству.

Судија који се сам у приватној ситуацији не понаша достојанствено и узорно као судија у сваком тренутку, не поседује кредибилитет да достојно брани судски поредак и да у њему учествује као судија. Из ових разлога Високи савет судства је нашао да

подносилац приговора не поседује особине достојности и узорности, као нужне у корпусу особина које судију чине достојним за вршење судијске функције, а из члана 7 и 8 Одлуке о критеријумима и мерилима, а ово би било и основ за покретање дисциплинског поступка и изрицања озбиљне дисциплинске мере у складу са чланом 4 став 1 тачка 3 Правила.

Поред ових чињеница које је Високи савет судства утврдио, нашао је да и у смислу одредбе члана 6 Правила, постоји сумња да подносилац приговора не испуњава критеријум оспособљености. Ово из разлога што је у већем броју предмета, иако мањем у 2006.године од просека одељења, а у 2008.години већем од просека одељења, израђивала одлуке ван законског рока, па и ван рока од 60 дана као несумњиво рока који је ван законског рока за израду одлуке. Поред тога и према датуму пријема предмета и датума израде одлуке као датума окончања поступка се да утврдити да је поступак трајао и дуже од 4 месеца, као разумног рока у којем се пред другостепеним судом морао завршити поступак, па имајући у виду рокове израде и дужину трајања поступка преко разумног рока, налази да је тиме и нарушавано право странака на суђење у разумном року, односно да сходно томе и подносилац приговора не испуњава и критеријум оспособљености.

На основу свих изнетих чињеница Високи савет судства је нашао да се неосновано приговором побија одлука о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства, те да је услед неиспуњености услова прописаних одредбом члана 45 Закона о судијама, те чињеници да је основано оборена претпоставка достојности оспособљености, да је имало места примени одредаба члана 101 став 1 Закона о судијама а на основу које је подносиоцу приговора престала судијска дужност са 31.12.2009.године, па је приговор одбијен и одлука потврђена усмислу одредбе члана 29 Правила у вези са одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу председника Високог савета судства из одлуке број 021-02-64/2011-01 од 12.09.2011.године.

**ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА
ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА**

Мирјана Ивић

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ

Против ове одлуке може се у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке изјавити жалба Уставном суду.

Д-на.

1. Подносиоцу приговора;
2. Архиви Високог савета судства.